

Zdaj gre še sin sè sekiro po svetu. Ko pride do nekega gozda, ugleda drvarje, ki so sè šilom bodli hrast, da bi ga posekali. Sin jih vpraša: „Koliko časa bode bodli hraš?“ Rekó mu: „Pol leta.“ Ta jih vpraša: „Koliko date meni, pa vam ga posečem vže danes opóludne?“ Rekó mu: „Mošnjo denarjev.“ On začne sekati hrast in ga še poprej poseka, kakor je bil obljubil. Dobil je mošnjo denarjev, katerih je bil zeló vesel. Vprašajo ga, koliko hoče za orodje, ki tako naglo les seče? On jim odgovori: „Mošnjo denarjev.“ Takój so mu jih dali. Sin se vrne vesel domóv, kakor poprejšna dva, in izroči denarje očetu. Oče kupi vsakemu lepo domačijo, kder so dolgo časa srečno skupaj živeli ter tudi srečno umrli.

Priobčíl G. Križnik.

Listje in cvetje.

Materina molitev pri zibéli.

Xi, Gospod, ki si mi dal
Detece to ljubomilo;
Ki življenje to užgal
Meni v nado si, tešilo,
Ki jedini znaš in veš
— Saj z višave nebne zreš —
Kaj nam tóg je, kaj jokú
V žitji revnem oj prebíti,
Kaj solzá in kaj potú
Mora zemlje sin prelíti —
Máterine čuj prošnjé,
Vzdíhe njene, nje željé:
Kadar tó-le dete malo,
Dete ljubo, dete zalo,
Zapustivši moje krilo,
Se spustí v življenja dír,
Kjer hrumi vihár, nemír —
Naj bi Tvoje je okó,
Oj okó tako skrbnó
Vslej in povsod vodílo! —
Roka Tvoja, blaga roka
Sprémľjaj drazega otroka,
Stóri, da za dom, za Té
Vedno, vedno mu gorélo
Vedno, vedno plamenélo
Bo sreé!“

Pametnice.

Očeta, mater slušaj rad,
Da srečen bodeš deček mlad.

Kdor vède se povsod lepó,
Mu kruha stradati ne bó.

V šoli moraš miren biti,
Pridno moraš se učiti.

Angelju se priporoči,
Čuval te bo v temnej noči,
Da se mlad ne pogubiš
Zjutraj zdrav se spet zbudiš.

—ć.

Radovanček piše dedu.

Preljubi moj dedek!

Zdravi in srečni ste učakali veseli dan svojega godú. To me takó veselí, da se z vso svojo dušo zahvalujem dobremu Bogu, da Vas je ohranil do denšnjega dne tako krepkega in čvrstega, veselega in zadovoljnega. Dobri Bog, ki Vas je do danes čuval in varoval vsega hudega, tudi v prihodnje ne bode pozabil mojega dobrega dedeka. On Vas bode vzel v svoje carstvo, da bode te še dolgo in dolgo živeli zdravi in srečni na veselje in radost svojih umukov, ki Vas prísérno ljubijo. Bog naj Vas vodi povsod, koder koli bode te hodili, predragi moj dedek!

Vaš poslušni umuk

Radovanček.

Nove knjige in listi.

* Knjižnica družbe sv. Cirila in Metoda. Na svetlo daje in zalaga družba. I. zvezek: Franc Jožef I. cesar avstrijski. V spomin 40letnice Njegove vlade spisal slovenski mladini Fr. Hubad, c. kr. gimnazijski profesor. — V Ljubljani, 1888. 8^c. 64 str. — To je najnovejša knjižica v proslavo 40letnega vladanja našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Želimo, da bi prišla v prav obilem številu in roke naše slovenske mladine.

* Ilustrovan „Narodni Koledar“ za navadno leto 1889. Za pouk in kratek čas. Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar. V Ljubljani. Tiskala „Narodna Tiskarna“. Vel. 8^c. 88 str. — To je prvi „Koledar“ v tej obliki, kakeršno imamo pred seboj. Želeti bi pač bilo, da bi imeli tudi mi ilustrovan „Narodni Koledar“, kakeršnega imajo Nemci in drugi nam sorodni narodi vže mnogo let. Cena „Narodnemu Koledarju“ je 40 kr., po pošti 45 kr.

* Žepni koledar za leto 1889. Izdalo katoliško tiskovno društvo v Ljubljani. Cena 20 kr.

Smaragd.

(Priobčil Zdravko.)

a a a a b b c c d d
d e e e e e e e e
e e e e e e e
e i i i i
i i i
j
j j j
l l l n n
n n n o o o o
p p p p r r r r r
s s s s s t v v v v z

Sestavi iz teh črk besede, ki naj bodo sestavljene takó, da čitaš, ako srednjo naopiečno vrsto izpustiš, v prvi in zadnji vodoravnej vrsti, pa tudi v poševnej vrsti od leve zgoraj proti desnej doli jeden in isti priimek mnogozasluznega Slovenca. Vloži potem srednjo vrsto takó, da ti, od vrha nizdolu čitana, pové njegovo krstno ime in rojstni kraj. V drugih devetih vrstah naj značijo besede po vrsti: 1. višjega avstrijskega častnika; 2. nikalni pridivnik; 3. dotok Dunava; 4. del izbe; 5. soglasnik; 6. množina moškega samostalnika; 7. fara na Gorenjskem; 8. dovršnega glagola deležnik pretečenega časa; 9. glagolnik (4. vrste).

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Uganke.

1. Kdor drugim jamo koplje, sam pade vánjo. Kdo je to?
2. Kateri ljudje so najgostoljubnejši na svetu?
3. Kdo brez jezika govori o veselji in žalosti?
4. Kakšno dlako ima bel konj?
5. Kdaj človeku jed najboljše diši?
6. S katerim očesom človek nič ne vidi?
7. Kaj se ajdovim žgancem najboljše prileže?
8. Kaj je najboljšega na svetu?
9. Kdo je največji bedak?
10. Katera dekleta imajo lesene zobé?

(Odgonetke ugank v prihodnjem listu.)

Rešitev demanta, odgovor vprašanja in odgonetke ugank v 10. „Vrtčevem“ listu.

I. Rešitev demanta:

D
g a d
j u l i j
P i e m o n t
P r e d a r e l j
D a l m a t i n s k o
L e š č i n s k i
D e r n o v o
v e s l o
o k o
o

Prav ste ga rešili: Gosposlični Vekoslava in Dragotina Bizjak iz Sežane.

II. Odgovor vprašanju: Na 1008 različnih načinov.

III. Odgonetke ugank: 1. 999%; 2. Zato, ker ni bil v Korintu; 3. Oni, ki ima samó jedno oko, vidi več, ker vidi pri drugem dve oči; 4. Ob času Jozue, ko sta solnce in luna obstali; 5. Ob času Samsona, ko so se jim repovi uneli; 6. Brade na ključih; 7. Cokelj; 8. Pustne šeme (maškare); 9. Šivanka; 10. Žaba; 11. Zato, ker je belih več, kakor črnih; 12. Kdor jih večkrat pelje; 13. Ker ni imel noža, da bi je bil razrezal; 14. Kajn, brata Abeljina ubivši; 15. Gosli; 16. Zato, ker misli, da je golorok in hitreje za njim teče.

Listnica. Gg. Podraški: Poslane pesence še niso zrele za natis. Treba bi jim še ostre pile. — Val. J. v Št. J.: „Kratkočasne računske naloge“ bile so vže v prejšnjih „Vrtčevih“ letnikih. To se vé z dragocnimi številkami, ki se pa na isti način rešujejo, kakor Vaše. — Matiče v Lj.: Vaš „demant“ nam ne ugaja. — Branimir: Za zdaj še odložili. — Dragomil v Lj.: Pesenca „Sirota“ še ni zrela za javnost.

„Vrtce“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gid. 60 kr., za pol leta 1 gid. 30 kr. Napis: Uredništvo „Vrtčevo“, mestni trg, šte. 23 v Ljubljani (Laibach).

Izdajatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.